

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-75/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja PARKOVI I NASADI d.o.o., Split, Kavanjinova 12, OIB: 64789478164, kojeg zastupa opunomoćenik Davor Radić, odvjetnik iz Splita, Paraćeva 102, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresirane osobe VERITAS ESCO d.o.o., Split, Mejaši 2, OIB: 13010985803, koju zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Zagreb, Froudeova 9, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 7. svibnja 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanjem točke 2. izreke rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/24-01/30, urbroj: 354-02/7-24-15 od 19. veljače 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništava se dio Odluke o poništenju, broj: 7-2023, klasa: 007-01/12-01/95, urbroj: 02/23-329-25 od 10. siječnja 2024. (dalje u tekstu: Odluka o poništenju) u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S OF2-0021900, predmet nabave: nabava opreme za modernizaciju sustava javne rasvjete, naručitelja PARKOVI I NASADI d.o.o., Split (dalje u tekstu: Naručitelj) u dijelu u kojem temeljem članka 254. stavka 1. točke 8. i članka 255. stavka 7. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. – dalje u tekstu: ZJN), Naručitelj isključuje gospodarskog subjekta VERITAS ESCO d.o.o., ovdje zainteresiranu osobu, iz postupka javne nabave na razdoblje 2 (dvije) godine od dana objave ove odluke, sve detaljno opisano točkom 1. izreke, dok se zahtjev iz žalbe zainteresirane osobe za poništenje Odluke o poništenju u ostalom dijelu ocjenjuje neosnovanim. Točkom 2. izreke, Naručitelju se nalaže da u roku 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama tuženika nadoknadi žalitelju,

ovdje zainteresiranoj osobi, troškove žalbenog postupka u iznosu od 15.500,00 €, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadom troškova odbija kao neosnovan.

2. Tužitelj tužbom osporava zakonitost točke 2. navedenog rješenja tuženika, kojom je obvezan zainteresiranoj osobi platiti troškove žalbenog postupka u iznosu od 15.500,00 €, naglašavajući da je tuženik poništio odluku isključivo i samo u dijelu odluke - obrazloženja odluke - kojom se zainteresirana osoba isključuje iz postupaka javne nabave na razdoblje od dvije godine računajući od dana objave odluke. Dakle, nije poništena sama Odluka o poništenju, a na koju okolnost je bila u bitnom dijelu usmjerena podnesena žalba, već isključivo dio obrazloženja kojim tužitelj objavljuje da se žalitelj isključuje iz postupka javne nabave na vrijeme od dvije godine. Ujedno je, osporenom točkom 2. rješenja tuženika, tužitelju naloženo naknaditi troškove žalbenog postupka u iznosu od 15.500,00 €, za koju odluku drži da nije na zakonu utemeljena. Pritom upire na odredbu članka 431. ZJN-a, koju nastavno citira, navodeći da je zainteresirana osoba u žalbenom postupku prvenstveno osporavala u Odluci o poništenju navedene razloge nevaljanosti svoje ponude, a koje žalbene navode je tuženik odbio utvrdivši da je Naručitelj osnovano odbio žaliteljevu ponudu iz razloga što je ponudio predmet nabave koji ne udovoljava traženim tehničkim zahtjevima. Smatra da je u glavnom dijelu žalba odbijena kao neosnovana, te da odluka tuženika, prema kojoj je Naručitelj neosnovano isključio zainteresiranu osobu iz sudjelovanja u postupku javne nabave na period od dvije godine, nije od utjecaja na Naručiteljevu ocjenu žaliteljeve ponude kao nevaljane pa samim time niti na zakonitost odluke o poništenju javne nabave u cjelini. Sukladno dosadašnjoj praksi tuženika, pogreška Naručitelja u primjeni odredbi članka 254. stavka 1. točke 8. i članka 255. stavka 7. ZJN-a, odnosno njegova objava isključenja žalitelja iz postupka javne nabave na razdoblje od dvije godine od dana objave Odluke o poništenju mogla je biti ocijenjena kao osnovani žalbeni navod, ali bez utjecaja na zakonitost Odluke o poništenju. Slijedom navedenog, niti žalba zainteresirane osobe ne može biti djelomično osnovana jer zainteresirana osoba nije uspjela sa žalbenim zahtjevom da se poništi Odluka o poništenju budući je ovakvom odlukom tuženika ostavljena na snazi Odluka o poništenju te je potpuno neshvatljivo i nezakonito postupanje tuženika u odnosu na dosuđene troškove žalbenog postupka, posebice imajući u vidu članak 431. stavak 5. ZJN-a, koju odredbu je tuženik pogrešno primijenio, a to iz razloga jer su odbijeni svi žalbeni razlozi zainteresirane osobe. Drži da bi, s obzirom na načelo razmjernosti te činjenicu da u pogledu odluke o glavnoj stvari zainteresirana osoba nije uspjela, o žalbi primjenom odredbe članka 431. stavka 5. ZJN-a tuženik trebao odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove postupka ili da se troškovi podijele razmjerno usvajanju žalbe. Uvažavajući sve navedeno, tužitelj predlaže ovom Sudu usvojiti tužbu, poništiti točku 2. izreke rješenja tuženika od 19. veljače 2024. te odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove žalbenog postupka, uz naknadu troška ovog upravnog spora. Ujedno, tužitelj u tužbi podnosi zahtjev za donošenje rješenja o odgovornom učinku tužbe, što obrazlaže detaljnijim razlozima vezanim na činjenicu da je javno komunalno poduzeće, zaključujući da bi plaćanje neplaniranog iznosa ugrozilo plan održavanja zelenih površina i rasvjete na području grada Splita.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu tužitelja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Ističe da za tvrdnje tužitelja nema podloge u odredbi članka 431. stavka 5. ZJN-a, temeljem koje je pravilno odlučeno da se troškovi žalbenog postupka podjele na jednake dijelove, odnosno da zainteresiranoj osobi pripada pravo na trošak žalbenog postupka u iznosu od 15.500,00 €, dok se u preostalom dijelu za iznos od 15.500,00 € zahtjev odbija. Pritom tuženik upućuje na

svoju već ustaljenu praksu, koja je usklađena sa sudskom praksom, a prema kojoj se uspjeh u žalbenom postupku cijeni s obzirom na osnovanost žalbenog zahtjeva. Stoga ocjena osnovanosti ili neosnovanosti pojedinih žalbenih navoda nije mjerodavna za ocjenu uspjeha u žalbenom postupku, te s tim u vezi upire na presudu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-192/23 od 22. studenog 2023. Dodaje da je zainteresirana osoba u žalbi svojim žalbenim zahtjevom predlagala poništiti Odluku o poništenju u cijelosti te da je tuženik, točkom 1. izreke rješenja, poništio dio navedene Odluke, što znači da je žalba zainteresirane osobe djelomično usvojena, radi čega je tuženik pravilno odlučio da se troškovi žalbenog postupka podjele na jednake dijelove. Smatra neosnovanim i tužiteljev zahtjev za određivanje odgovnog učinka tužbe te, slijedom svega navedenog, predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba, u odgovoru na tužbu, ističe da je tuženik u osporenoj odluci utvrdio kako se u konkretnom slučaju ne radi o lažnom prikazivanju činjenica već o drukčijim rezultatima dobivenim kontrolnim ispitivanjima, da naručitelj ne može isključivati u odnosu na buduće postupke, da je isključenje krajnja i najstroža mjera pa se pritom mora voditi i računa o proporcionalnosti te se prije izricanja ovakve krajnje mjere morao omogućiti dostavljanje dokaza o mjerama samokorigiranja. Upravo temeljem navedenog, tuženik je pod točkom 1. rješenja odlučio da se poništava dio Odluke o poništenju, dok je u preostalom dijelu žalbu odbio. Mišljenja je da ne postoji niti jedan pravni argument zašto bi se usvojeni dio žalbe mogao smatrati manje bitnim od onog u kojem žalba nije usvojena. Stoga drži da je tužitelj, bez ikakvog pravnog argumenta, naveo da je zainteresirana osoba uspjela samo u manje važnom dijelu žalbe jer, upravo suprotno, glavni motiv za vođenje predmetnog žalbenog postupka zainteresiranoj osobi je nezakoniti dio odluke kojom se onemogućuje buduće sudjelovanje u postupcima javne nabave. Da naručitelj nije donio ovaj nezakoniti dio odluke vrlo je vjerojatno da zainteresirana osoba uopće ne bi niti podnosila predmetnu žalbu, a čemu u prilog govori i činjenica da nije osporavala predmetnu odluku tuženika pred Visokom upravnom sudom Republike Hrvatske u odnosu na dio kojim je žalba ocijenjena neosnovanom. Slijedom navedenog, zainteresirana osoba predlaže odbiti tužbu te naložiti tužitelju plaćanje troška sastava odgovora na tužbu, uvećanog za PDV, u ukupnom iznosu od 1.250,00 €.

5. Odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju, sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUS). Tužitelj je, podneskom zaprimljenim po ovom Sudu 6. svibnja 2024., dostavio očitovanje na navedene odgovore, u kojem ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, u bitnom navodeći da tuženik, a što proizlazi i iz njegovog odgovora na tužbu, uopće nije cijenio razmjer uspjeha u žalbenom postupku te krivnju stranaka vezano za nastanak predmetnih troškova. Ujedno je zatražio naknadu troškova ovog upravnog spora za sastav tužbe i sastav tog podneska u ukupnom iznosu od 2.500,00 €.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Odlučujući o zakonitosti pobijanog dijela rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što mu je naložio platiti zainteresiranoj osobi zatražene troškove žalbenog postupka u opisanom dijelu, dok je u preostalom (jednakom) dijelu takav zahtjev odbio.

8. Naime, odredbom članka 431. ZJN-a, na povredu koje tužitelj upire u tužbi, propisano je da je stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku (stavak 3.), s tim da u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija

može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove ili da se podjele razmjerno usvajanju žalbe (stavak 5.).

9. Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu, kao i činjenicu da je zainteresirana osoba žalbom (žalbenim zahtjevom) predložila u cijelosti poništiti Odluku o poništenju, te da je tuženik navedenu Odluku poništio u dijelu u kojem je zahvaćena nezakonitošću, dok je u preostalom dijelu žalbu odbio, to je, i po ocjeni ovoga Suda, tuženik osnovano ocijenio da zainteresirana osoba nije u cijelosti uspjela sa svojim žalbenim zahtjevom, slijedom čega time što je odlučio da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove na način da je dio zatraženih troškova ocijenio opravdanim, a preostali (jednaki) dio odbio, nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

10. Ovo neovisno o tomu što je, pritom, tuženik dio žalbenih razloga u odnosu na osporenu Odluku o poništenju ocijenio neosnovanim, jer se uspjeh u žalbenom postupku cijeni s obzirom na osnovanost žalbenog zahtjeva, a ne pojedinih žalbenih razloga, koje stajalište je ovaj Sud već izrazio u nizu svojih odluka, na koje osnovano upućuje i tuženik u odgovoru na tužbu.

11. Stoga, a uvažavajući odredbu članka 431. stavka 5. ZJN-a, koja dopušta da kod djelomičnog usvajanja žalbe Državna komisija može, pored ostalog, odlučiti da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove, kako je to ovdje i učinjeno, ovaj Sud ne nalazi povredu zakona na štetu tužitelja po toj osnovi.

12. Slijedom izloženog, proizlazi da je tuženik odluku o trošku žalbenog postupka donio u granicama zakonom propisanih ovlasti, pravilnim tumačenjem mjerodavnog materijalnog prava s tim u vezi, radi čega ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika u pobijanom dijelu ocijeniti nezakonitim.

13. S obzirom da je o tužbenom zahtjevu donio meritornu odluku, to ovaj Sud nije posebno odlučivao o tužiteljevom prijedlogu za odgovornim učinkom tužbe.

14. Na kraju, Sud nalazi neosnovanim i zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer, prema odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora pa, kako je tužitelj izgubio predmetni upravni spor jer je njegov tužbeni zahtjev odbijen, to je valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu zatraženih troškova.

15. O zahtjevu zainteresirane osobe za naknadu troškova sastava odgovora na tužbu odlučeno je na temelju članka 79. stavka 1. ZUS-a. Naime, ovaj Sud je ocijenio da zainteresirana osoba u svom očitovanju ponavlja navode iz rješenja tuženika, s kojima je ovaj Sud upoznat, pri čemu prihvaća pravilnom ocjenu tuženika vezanu za troškove žalbenog postupka, te u bitnom navodi razloge za neosporavanje odluke o žalbenim troškovima u dijelu u kojem je odbijena s tim zahtjevom. Stoga, a imajući u vidu da se ovdje radi o troškovima žalbenog postupka i s tim u vezi pravilnosti primjene članka 431. ZJN-a, o kojem pitanju je sudska praksa dosljedna i poznata, to Sud smatra da opisani razlozi nisu odlučni za donošenje odluke o predmetnoj stvari, radi čega je zahtjev zainteresirane osobe odbio ocjenjujući da traženi troškovi nisu opravdani.

16. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 7. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Broj zapisa: **9-30867-38245**

Kontrolni broj: **02125-145d2-e0874**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Evelina Čolović Tomić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.